

Čís. 12843.

Povolení exekuce ve prospěch cizozemského věřitele nedotýká se povinností stran plynoucích z devisových předpisů a bude po případě věcí exekučního soudu, aby učinil potřebné opatření a rozřešil otázky, jež by se v této souvislosti podle návrhů zúčastněných snad naskytly v řízení exekučním.

(Rozh. ze dne 23. září 1933, R II 243/33.)

Na základě rozsudku cizozemského soudu navrhl vymáhající věřitel povolení exekuce. Soud první stolice exekuční návrh zamítl. Rekursní soud exekuci povolil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu a uvedl v otázce, o níž tu jde, v

důvodech:

Ani devisových předpisů nedovolává se povinná strana právem. Povolení exekuce nedotýká se nijak povinností stran plynoucích z devisových předpisů a bude po případě věcí exekučního soudu, aby učinil potřebné opatření a rozřešil otázky, jež by se v této souvislosti podle návrhů súčastněných snad naskytly v řízení exekučním.

Čís. 12844.

Proti nálezům bursovního rozhodčího soudu vídeňského musí se strany brániti podle předpisů rakouského práva u rakouských soudů a u nich musí zakročiti o nápravu i proti povolení exekuce, jež se stalo rakouským soudem v mezích mezistátní dohody.

(Rozh. ze dne 23. září 1933, R II 363/33.)

Na základě nálezu bursovního rozhodčího soudu pro zemědělské plodiny ve Vídni povolil vídeňský soud exekuci a dožádal o výkon okresní soud v T. na Moravě. Žalobu o bezúčinnost rozhodčího výroku, zadanou na okresním soudě v T., soud první stolice odmítl, maje za to, že není k projednání žaloby příslušný vzhledem k čl. XXV uvoz. zák. k c. ř. s. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a poukázal procesní soud, by o žalobě řádné řízení zavedl a ve věci rozhodl. **Důvody:** Čl. XXV uvoz. zák. k c. ř. s. se na souzený případ vůbec nevztahuje, ježto žaloba uplatňuje bezúčinnost rozhodčího výroku z důvodu § 595 čís. 1 c. ř. s. Podle § 596 jest tuto žalobu podati do tří měsíců u soudu uvedeného v § 582 c. ř. s. Tam jest stanoveno, že jest žalobu podati u soudu, který by byl pro tuto rozepři v první stolici příslušný, kdyby tu nebylo smlouvy o rozsudí. Stěžovatel byl při řízení na rozhodčím soudě žalovaným a musel by tedy v pravidelném řízení býti žalován u okresního soudu v T. Jest tudíž pro spor o bezúčinnost rozhodčího výroku příslušným okresní soud v T.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.